

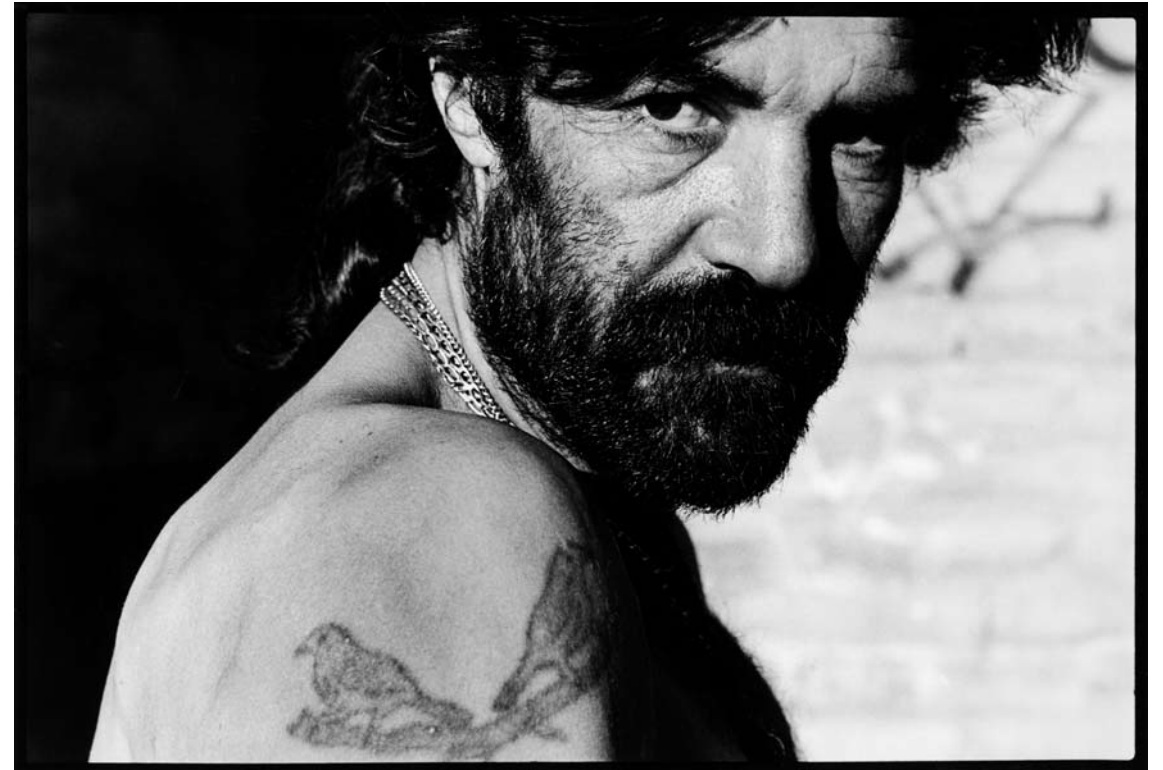

Sala d'exposicions **El Balcó**

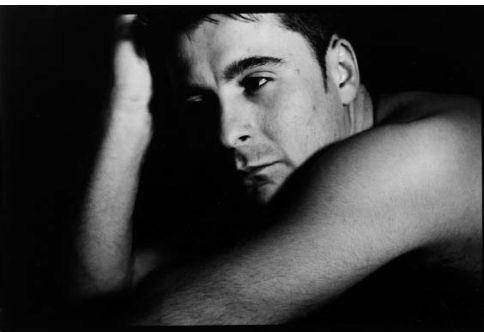
del 24 d'abril al 25 de maig del 2001
de dilluns a divendres,
de 9 a 13 h i de 17 a 21h

Inauguració: 24 d'abril a les 20 h

Les altres Glòries

SERGI REBOREDO I MANZANARES

SERGI REBOREDO I MANZANARES

Nascut a Badalona, l'any 1971. Actualment segueix els estudis de Tercer curs a l'IEFC. Col·labora amb la revista "Punt i seguit" de Sant Adrià de Besòs, lloc on viu actualment. Pròximament publicarà fotografies del seu darrer viatge al Delta de l'Orinoco (Veneçuela) a la revista "Rutas del Mundo".

Les altres Glòries

De vegades no cal anar al tercer món per veure situacions de desigualtat social, les tenim aquí, i molt a prop de casa nostra. En plena Avinguda Diagonal, i a 50 metres del centre comercial "Les Glòries" viuen persones com nosaltres, però la vida els ha tractat diferent, i el pitjor de tot és que no hi poden fer res: ni lluitar, ni rendir-se. Quan una persona no té cap familiar a prop seu, ningú en qui recolzar-se, no pot treballar, i l'única paga que rep de l'Estat són 40.000 pessetes al mes, l'única opció és deixar-se portar pels vicis de la societat. Alguns recullen deixalles a la nit i les venen al mercat de les Glòries quan la policia els deixa, d'altres demanen a les portes de les esglésies, però moltes vegades això no els dona ni pel menjar del migdia.

En aquesta fàbrica abandonada conviuen 10 persones que tenen nom propi: en Said, en Mustafà, en Jesús, la Marisa, en Pepe, en Ros, en Godoy, en Sevilla, l'Antonio i en Fermín. Cadascú té el seu problema, l'alcoholisme, la ludopatia, la falta d'amor, els judicis pendents, ser considerat com un "ilegal", o simplement haver tingut mala sort a la vida.

Un exemple d'aquests és la Marisa i el Jesús. Són dos gironins que van venir a Barcelona a buscar feina. Jesús la va trobar en una obra, i al principi semblava que tot anava bé, fins que va caure d'una bastida i es va fracturar un parell de costelles. L'empresa on treballava no pagava a la seguretat social, fet que va denunciar, però quin va ser el resultat?: un judici que ves a saber quan es celebrarà, no poder treballar fins a estar recuperat del tot i no veure ni un duro d'enlloc.

De vegades l'orgull és qui mana i el que no volien era tornar a Girona com uns fracassats, i demanar ajuda a la família, així que van decidir anar-se'n a viure a aquesta fàbrica abandonada deixant que el temps millorés les coses.

Penso que és un bon exemple de reflexió el fet que en una capital de l'Europa del segle XXI puguin succeir fets com aquests.

Quina protecció tenim de l'Estat?, o és que només comptem amb nosaltres a l'hora de pagar impostos?

Sergi Reboredo

